

hvilende opgaver ifølge dets forpligtelser som suveræn stat og i henhold til FN-pagten og Atlantpagten kunne opfyldes af en landhær på ca. 10 000 mand årlig, fordelt på 3 hold og med en tjenestetid på ca. 8 måneder. Efter hjemsendelsen skulle de pågældende indtræde i et lokalværn, som skulle afløse hjemmeværnet, og forblive dér 8—10 år. Dertil kom en marine af nogenlunde det omfang, den har i dag, samt et luftvåben, for hvilket det radikale venstre ikke havde lagt sig fast på nogen bestemt størrelse. På retsforbundets vegne erklærede *Hans Hansen (Rørby)*, at hans parti ikke kunne gå med til en forsvarsordning, som byggede på tvungen værnepligt. Endelig erklærede *Alfred Jensen (DK)*, at det kommunistiske parti ville stemme imod lovforslaget. Partiet var tilhænger af, at landet skulle forsvares, men en forsvarsordning skulle ledsages af en rigtig udenrigspolitik og endvidere bygges op på lette enheder, under hensyn til landets udstrækning og naturforhold.

I sine svarbemærkninger til Johs. Christiansen udtalte *forsvarsministeren* vedrørende omkostningerne ved gennemførelse af et forslag efter det radikale venstres linie, at efter en foreløbig beregning ville en landhær med indkaldelse af ca. 10 000 man årlig koste ca. 146 mill. kr. — senere rettet til 121 mill. kr. Dertil kom et søværn af nogenlunde samme størrelse som nu; det koster 100 mill. kr. årlig. Flyvevåbnet var kun angivet at skulle omfatte „et antal eskadriller“, men et flyvevåben på 8 eskadriller, som der i visse dele af det radikale parti var sympati for, koster 150 mill. kr. Hertil kom så de store flytningsomkostninger ved at fjerne militære anlæg fra hovedstaden. Det radikale forslag ville således være meget kostbart uden at have samme effektivitet som flertallets.

Lovforslaget henvistes til behandling i et udvalg, hvori et flertal (socialdemokratiets, venstres og det konservative folkepartis medlemmer) indstillede lovforslaget til vedtagelse med enkelte af forsvarsministeren foreslåede og af flertallet tiltrådte ændringer.

Flertalsbetænkningen beskæftigede sig i øvrigt med udgifterne ved den af det radikale venstre ønskede *flytning af alle militære anlæg fra hovedstaden*. Herom var oplysninger indhentet, der medfulgte betænkningen som bilag.

I sin fremsættelsestale i folketinget den 29. maj havde forsvarsministeren oplyst, at en flytning af hærens tekniske korps med hærens våbenarsenal og hærens ammunitionsarsenal, materialintendanturen og telegraftroppernes tekniske virksomhed i Ryvangen ville koste omkring 75 mill. kr. regnet efter det nuværende prisniveau, og at udgiften ved at flytte søværnets virksomheder fra Holmen i forbindelse med opbyg-